

»Der deltager som bestemt i forretningsordenen for Retslægerådet i almindelighed 3 medlemmer eller sagkyndige i en sags behandling. Sagerne behandles skriftligt, men der er mulighed for mundtlig forhandling. I praksis behandler Retslægerådet som alt overvejende hovedregel sagerne på skriftligt grundlag. Voteringen foregår i så fald på den måde, at sagens akter samt et resumé, udarbejdet af en af Retslægerådets lægelige sekretærer, sendes i cirkulation blandt de voterende. Disse noterer successivt deres kommentarer og votum ned og har således adgang til at sætte sig ind i de foregående voterendes votum. Er der ikke umiddelbart enighed mellem de voterende om bedømmelsen af sagen, kan det efter omstændighederne være nødvendigt, at sagen rundsendes mere end een gang med henblik på at få afklaret, om der kan opnås enighed, eller om de voterende ønsker at afgive dissens. Når der er opnået afklaring af de voterendes holdning til de rejste spørgsmål, udfærdiges en samlet skriftlig erklæring af formanden.

I en række tilfælde udpeges voterende med forskellige specialer, således at en sag kan belyses fra forskellige synsvinkler, hvorfor den skriftlige votering med successiv notering af bemærkninger og votum er en nødvendighed for, at den enkelte voterendes sagkundskab kan indgå i de øvriges vurderingsgrundlag.

Retslægerådets arbejdsform er beskrevet i en betænkning om Retslægerådet (betænkning nr. 1196/90), som er afgivet af et udvalg, der er nedsat af Justitsministeren. Udvalget havde blandt andet til opgave at gennemgå de gældende lovreger og administrative bestemmelser med henblik på en samlet revision af regelgrundlaget for Retslægerådets virksomhed. Udvalget overvejede blandt andet en øget anvendelse af mundtlig behandling af sagerne, der ville indebære, at de voterende, bortset fra 1. voterende, får kendskab til en eller flere af de voterendes opfattelse af sagen, forinden de afgiver deres votum. Udvalgets flertal var imidlertid af den opfattelse, at der er knyttet betydelige fordele til den skriftlige votering. Der er på baggrund af betænkningen ikke fundet grundlag for at ændre reglerne for Retslægerådets arbejdsform.

En ændret sagsbehandlingsform, der indebærer, at de voterende »indledningsvis« ikke er bekendt med de øvriges votum, vil nødvendigvis gøre, at sagerne rundsendes blandt de voterende mindst 2 gange for at afklare, om der er for-

skellige synspunkter blandt de voterende. Dette vil medføre en væsentlig forlænget sagsbehandlingstid i forhold til den nuværende.

Det er endvidere Retslægerådets opfattelse, at der ikke er behov for ændrede sagsbehandlingsregler, idet en påtegning fra en voterende om, at denne er enig med de forgåendes indstilling, ikke er udtryk for, at den pågældende ikke har sat sig grundigt ind i sagen.

Retslægerådets sagsbehandling adskiller sig i øvrigt på dette punkt ikke fra voteringen ved domstolene, idet det af retsplejelovens § 214 fremgår, at der ved de kollegiale retter skal foregå en rådslagning og efterfølgende afstemning, hvorved de dommere, der har medvirket ved sagens afgørelse, bliver bekendt med de øvrige dommers votum og herunder kan tilslutte sig en tidligere voterendes opfattelse.«

Justitsministeriet kan henholde sig til Retslægerådets udtalelse og finder således ikke behov for en ændret sagsbehandlingsform for Retslægerådet på dette område.

Spm. nr. S 2896

Til indenrigsministeren (31/7 97) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Vil ministeren under henvisning til besvarelsen af spørgsmål nr. S 2658 af 2. juli 1997 om udvisning af narkodømte udlændinge redegøre for, hvor lang tid der i de enkelte tilfælde er gået fra udvisningsdommens afsigelse, til den egentlige udvisning har fundet sted og til hvilke lande, dette er sket?«

Svar (21/8 97)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Udlændingestyrelsen har nu konstateret, at i alt 12 personer har modtaget endelig dom om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4.

Rigspolitiet har oplyst, at ud af de 12 personer, der er blevet udvist ved endelig dom, er 6 personer udsendt. De 6 personer, der er udsendt, var alle frihedsberøvede fra domsafsigelsen til udsendelsestidspunktet.

I den første sag modtog den pågældende udlænding endelig dom om udvisning den 5. marts 1997. Den pågældende er den 6. april 1997 under ledsagelse af politiet udsendt til Gambia.